

VERRAYES

Lo pou è lo motset

Magàn y ae djé dzèleunne é cattro poudjén: én dzono, én rodzo, én ros, én nèi é én bé pou, avoué lè plumme dè totte lè colòi, què y ae a non Quiquiriqui. La dénon-a, magàn y ouvróe lo dzequet é i baillée cappa i dzèleunne pè lo verdé: «Pii, pii... Ommo vénde foua...» Y ae én greu motset què i jouillée to lo té lè dzèleunne: «Teu ou tar, vo-z-acapo-poue proi!» ma i ch'azardoe po tan d'aprotsé perqué lo pou i fijoe bon-a varda.

Lo motset y ée tracassé: «Sitta y è bondàn dégourdi, sarè po tan comodo lo dontà».

Én dzor, outémé què lo pou i tsarbotoe pè lo moué dè la grése pè tsertsé dè vers, lo motset ch'è deut: "Mon dzèn pouli to floadzé, què t'ée fén, lo sayóo, ma si queu po proi. Te l'ó fète la fallistocca!"- é, èn profitèn dè la distrachón dou pou, y a voló adós a an dzèleunna. Lo quén patapéo! D'amblé totte lè-z-ótre dzeleunne chè son beuttèi a coccassé é a débatre di-z-óle, avoué la créta què lleu trèmbloe dè la pouée. Adón lo pou y a fé què soutà su lo motset è la bataille y a commensé.

Chè son battù a crep d'óla, a beccachè, a queu dè-z-onsén; lè plumme di doe bétche i veloon pè l'er.

A la fén lo motset y a itó coudzi dè sedà è y è parti chè catsé ià pè lo beuque: "Y è po maque fén commèn d'ao la fèi mè, y at co an forse moustre, an grametó foua dè min-a".

Lo pou y ae gagné ma y ée restó caze sènsa plumme; to grafen-ó è seu mal rèdouì què y ae vergogne dè chè fae vére di dzèleunne: «Lè mén belle plumme i tornèrèn jamé pleu crétre!». To mortifié, y et alló chè catsé dèrè an planta.

Magàn lo dzor apré, can ll'et allèi baillé peuccà i dzèleunne, ch'et aperchà què i mancoe lo pou: «Quiquiriqui, Quiquiriqui!... Què drólo, la coutuma y è tedzor lo premé a arreà èn blaguèn, avoué chè plumme a colòi. Qu'i sarè-mé capitó? Mè fo allà lo tsertsé».

Adón magàn y è sortchà dou polaillé è ll'a aité pè lo boi, ll'et allèi vére ou paillé... po mèiza dè troà si pou... tanque can y a vu paî, dèrè l'abro dou verdé, an plumma, la soletta què ll'ée restèi a la coa dou pouli. Magàn s'aprotse dè l'abro, caesse seutta peua bétche, la prèn a brachón è lleu dit: «Mon dzèn pouli, tracasse-te po, no tè souègnèn-poue è lè tén belle plumme tornon-poue crétre co pe dzènte è pe londze què devàn».

Dé adón lo pou Quiquiriqui y ée considéó én campión pè to veulladzo é lo motsè y a pomé azardó dè ch'aprotsé ou polaillé.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Préi de :

«Rita Decime, *Conte pe le petchoù de inque - Contes pour les enfants d'ici*
-Tome II, *Histoires d'animaux*, Musumeci Editeur, Quart (Ao) 1984

Texte publié en 2008 sur «Sarieula»

Collaborateur de Verrayes pour la traduction: **Lidia Philippot**

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique